

Недавно су готово сви тзв. еврореформски медији у Србији јавили да је "због говора мржње" једна НВО поднела пријаву против часописа Нова српска политичка мисао (НСПМ). Наиме, сарадник електронског издања НСПМ, Зоран Грбић, узео је у одбрану Добрицу Ћосића кога су, као што се сви добро сећамо, пре тога, тужиле Соња Бисерко и Биљана Ковачевић Вучо, због "расизма" према Албанцима.

Грбић је тужен зато што је, бранећи Ћосића, написао: "Тешко би могло да се каже да су Албанци познати по делима које су створили. Пре би могло да се каже да Албанци од свог доласка на Балкан нису урадили много тога креативног. (...) Можда сам неупућен, али не знам ни једног њиховог великог научника, писца, сликара, спортисту... Њихова најзначајнија, светски позната дела су трговина људима, производња и организована продаја наркотика, трговина људским органима, а достигнућа крвна освета, терористички напади, логори, `куће` и племенски начин живота".

У овој генерализацији има, наравно, и претеривања, и поједностављивања, па и ароганције. Али, да ли је баш ово "говор мржње" који треба судски гонити...? Очекивало би се, такође, да тужбу опет поднесу ХОС или Јуком, али они су наставили да јуре Ћосића. НСПМ-у је допала мање позната НВО - Иницијатива младих за људска права. Пошто сам већ писао о доста наших "људскоправашких" НВО, помислио сам да не би било лоше да поближе упознам и Иницијативу. Отишао сам на њихов сајт и прво што сам спазио било је да је њихова приступна страница на енглеском. Као језици су још постојали албански и извесан "БХС" језик?! "Да политичке ли коректности!", помислио сам. "Не само да им је матерњи језик од другостепене важности, већ је и он назван тачно онако како се зове у Хашком трибуналу"!

Прегледавши њихове мрежне странице, као и изјаве и интервјуе њиховог "председника и оснивача" [\[1\]](#) Андреја Носова, препознао сам готово сва општа места нашег "грађанистичког" НВО сектора. Али, такође сам сусрео и неке љупке и пикантне специфичности, по којима сматрам да ову НВО заиста вреди упамтити.

У општа места, рецимо, спадају залагање за ментални инжењеринг, рад на промени националног идентитета, усађивање у Србе идеје колективне кривице, подршка албанским сецесионистима на Косову, антирусизам, отворена пропаганда у прилог ЛДП-а, као и залагање за идеолошку чистку и административне забране према "националистима".

Тако, основни задатак ове НВО, како каже њен лидер Носов, јесте "да мењамо вредносни систем у нашем друштву"

[2]

. Реч је о "менталној промени која мора да се догоди у нама самима", јер "ми данас у Србији имамо стари систем вредности"

[3]

. Зато је основни циљ Иницијативе "усађивање истинских друштвених вредности младима"

[4]

. Пазите – "усађивање"! Као да је реч о нечем вештачком, спољашњем, унетом, наметнутом, нечем што се ради без знања и воље жртава "усађивања". Попут осемењавања животиња... А можда неко мисли да то можда и јесте?

"Недавно истраживање", каже такође Носов, "показало је да би грађани Србије најрадије волели да се представе Европи не својим савременим достигнућима, него својом традицијом, што заправо показује да смо ми дубоко закопани у питање нашег идентитета" [5]. Е па тај идентитет, у који смо ми "дубоко закопани" треба променити, пре свега кроз усађивање идеје колективне кривице, што треба да нас отргне од наше митске прошлости: "

Србији је

неопходно суочавање с прошлошћу.

То је питање свих питања. Без суочавања нема Србије у којој би свако од нас да живи"

[6]

. Зато Носов и користи омиљено реторичко место друге Србије и директно пореди Србију са нацистичком Немачком. Он каже да, као што сваки Немац "који је данас у институцијама" мора да има јасан став према нацистичким злочинима у Другом светском рату, тако исто и сваки Србин који хоће да буде део политичке или друге елите, иако "није одговоран за злочине у прошлости, мора да има однос према њима"

[7]

. Можда свима нама, пре ступања у државну службу, треба узети писмену изјаву о томе какав је наш став према "српској злочиначкој прошлости"? А од оних који су већ запослени треба тражити да се појединачно изјашњавају о пресудама Хашког трибунала – као некад о Резолуцији ИБ?

Што се тиче сецесије Косова, Иницијатива, као и остале наше грађанистичке НВО, сматра да Србија што пре треба да призна "независност" ове квазидржаве и да даље не треба да пружа чак ни дипломатски отпор!

"Ја нећу у рат за Косово",

унапред најављује Носов, "мислим да је оно независно од 1999. године. Србија је Албанцима учинила толико зла да је ово садашње инсистирање на међународном праву само наставак те политике" [8].

Уосталом, зашто се Албанцима не би признала сецесија Косова кад, по Носову, управо

тамо има највише позитивних промена у региону. "Положај Срба на Косову је много бољи него раније", "али велики проблем је у томе што Срби не учествују у органима управе, због чега су они (органи управе – А. С) блокирани"

[9]

. Ето, да се Срби лепо интегришу у косовско, мулти-култи друштво, баш би уживали. Истина, "има и `врућих места`", признаје Носов, "у којима с времена на време избију инциденти". То мора да је нека од оних енклава, у које су Срби сатерани као у логор? – помислићете ви. Не, јер, ако нисте знали, на Косову је главни проблем – Северна Митровица

[10]

. "Најфрапантнија је Митровица, у којој је и даље затворен мост"

[11]

, каже Носов. И само да се отвори тај мост, Косово одмах постаје мултиетнички рај. Јер, међу косметским Албанцима "млади људи немају личне фрустрације. За њих није, као у Србији, упитно да ли је у реду да припадаш другој нацији"

[12]

. Којим ли је то телепатским средствима Носов истражио расположења младих у Србији и на Косову? И како ли је само закључио да косметски Албанци "немају личне фрустрације", док су млади Срби и Српкиње, напротив, некако баш фрустрирани, јер мисле "да није у реду да припадаш другој нацији"?!

Опште место друге Србије је и антирусизам. Код Носова је он јасно испољен: "Русија вероватно има намеру да нас начини руском провинцијом. Међутим, ни сама Русија није показала да је превише заинтересована за такозвану одбрану Косова. Више се ту ради о вођењу светске геополитике преко леђа Србије. Наша Иницијатива младих је недавно имала кампању под слоганом `Руски вето, Србија у гето`. То је, ја мислим, кључна порука када се критички посматра садашњи однос Русије и Србије"

[13]

. Како то Носов, иначе несвршени студент права, са толико сигурности зна да "Русија није превише заинтересована за такозвану одбрану Косова" и да то ради само зато што "има намеру да нас начини руском провинцијом", остаће свима нама велика тајна. Вероватно је и то истражио захваљујући својим теклепатским способностима? Или му је то дошапнуо неко за кога Носов мисли да "стварно зна"?

Ту је и отворена подршка ЛДП-у, као јединој истинској еврореформистичкој и денацификаторској странци. "Ако ме питате шта је алтернатива", каже Носов, "односно да ли је у Србији има, видим је једино око Либерално-демократске партије. У тим људима видим потенцијал" [14]. Отуда, ваљда, и Носов прихвата ЛДП-овско залагање за идеолошку чистку српских институција: "Дубоко верујем да на је неопходна `гвоздена метла` (...)То није питање лустрације, то је питање хигијене!" [15].

Али, ако "хигијена" не помогне, ту су и добре старе административне забране. Јер, како лепо вели Носов, "или ћемо ми почети да забрањујемо њих, или ће они да забрањују

нас"!

[\[16\]](#)

Што се тиче специфичних места идеологије ове организације, бар три заслужују пажњу. Најпре жал што и у Србију, као у БиХ, нису дошле стране трупе, како би нас пацификовале. "Србија је, деведесетих година, водила три рата и одговорна је за многе злочине у свом суседству. Босна и Херцеговина, има међународне трупе које су гарант да неће бити рата, односно да ће се бар одржати тај привидни мир, док је Србија изложена многим ризицима(...). Наша политичка елита се стално игра са политичком стабилношћу у региону и то је оно што мене највише плаши" [\[17\]](#) . Ето, да се Носов више не би "плашио", најбоље је да НАТО лепо запоседне Србију. Једна "мала слатка окупација", како то иронично рече колега Вукадиновић, и – мирна Србија!

Друга специфичност био би својврсни комсомолски `ејџизам`. Изгледа да су, по Носову, старије генерације некако изгубљене за тако велике и светле циљеве какви су промена националног идентитета или "усађивање" идеје колективне кривице у Србе. Једино решење, по Носову, јесте да млади људи (попут њега) преузму власт. "Шта политичка елита код себе треба да промени? Ја не верујем да се Војислав Коштуница може променити. Не верујем да се неки људи који су уз њега, од САНУ па надаље, могу мењати.

Залажем се за генерацијску револуцију. Нове генерације имаће другачији однос према свему"

[\[18\]](#)

. Дакле, пошто се изврши "усађивање истинских друштвених вредности младима", тако препарирана омладина треба да изврши "генерацијску револуцију" и доведе до "другачијег односа према свему". Свака сличност са маоистичком Културном револуцијом је, наравно, случајна.

Као треће, ту је залагање и за некакав "косоварски" псеудонационални идентитет. Јер, како вели Носов, "на Косову је неприкосновено питање идентитета – ко су Косовари?". Носов сматра да се не може "све сводити на Србе или Албанце" [\[19\]](#) . Људи греше када мисле да на Косову постоји албански национализам. "Ја бих то пре назвао косовским национализмом. Чућете и најрадикалније Албанце да кажу 'ми Косовари'"

[\[20\]](#)

. Срби треба да науче да о становницима Косова више не мисле ни као о Србима, ни као о Албанцима, већ једноставно као о "Косоварима", и да као са таквима почну да се солидаришу. Рецимо, по питању виза. "Кад је о визама реч, рекао бих да је најтеже Косоварима. Они не могу да путују у Србију, јер Србија не признаје њихов пасош који им је издао УНМИК"

[\[21\]](#)

. Ето, јадни "Косовари", зла Србија их мучи са визама због некаквих имагинарних вредности као што су суверенитет и очување граница. А лепо знамо да ћемо сви једног дана бити у ЕУ и да тада неће више бити граница. Али, не треба се бринути, ускоро ће Носов и остали млади са "усађеним идејама" да изврше "генерацијску револуцију", а први задатак ће им бити да признају Републику Косова, "косоварски народ" и изворне косоварске манастире, Дечане и Грачаницу.

И још нешто: кад Носов и остали преузму власт, уместо о проблемима Срба на Косову, бринућемо, као и сав нормалан свет, о проблемима тамошње геј и лезбо популације, јер, како то лепо вели Носов, "иако сви у Србији виде Србе као најугроженију заједницу на Косову, мислим да су онде угроженије сексуалне мањине" [22]. Ето, и ти Чеси. Потпали су под утицај српске националистичке пропаганде, па снимају потресне документарне филмове о српској деци на Косову. Много боље би било да се концентришу на праве проблеме и сниме који документарцац о патњама намучених косоварских гејева и лезбијки – ни Оскар им не може измаћи!

[23]

И пошто смо видели идеје ове НВО сада сигурно сви мисле да је реч о потпуним маргиналцима, који у Србији не могу имати ни чланства, ни новца, нити утицаја. Можда Иницијатива и нема чланства. Али новац и утицај свакако им не недостаје. Ако нисте знали, ова НВО "запошљава више од 30 људи" [24], са канцеларијама у Београду, Нишу, Крагујевцу, Новом Саду... Донатори ове НВО су, према њиховом сајту, амбасаде САД, Британије, Холандије и Немачке, Косовска фондација за отворено друштво, Амерички институт за мир, представништво САД у Приштини и још много других фондација и амбасада [25]. Када је "Иницијатива" оформила мрежу "јавних заступника и заступница правде" од 10 (и словима десет) младих људи који се залажу за "истину о ратним злочинима и за промоцију људских права", њу је благословила својим присуством лично Карла дел Понте. Такође, као знак подршке, једној од конференција за штампу ове НВО присуствовао је и сам амбасадор САД Мајкл Полт, како би подржао њихову иницијативу: "Хаг – пут за суочавање с прошлошћу" [26].

Тако меље машина, састављена од различитих зупчаника и каменова, малих и великих, штедро подмазивана и брижљиво дограђивана, меље ли меље, и људе, и идеје, и институције, па и читаве нације... Ова НВО је, наизглед, мали зупчаник. Али око ње је много других зупчаника и са њима, добро ужлебљена и спрегнута, она више није ни мала, ни слабашна, већ моћна и неумољива. Очигледно, по садашњем понашању те машине и њених зупчаника, изгледа да смо сви ми, који имамо неодговарајуће ("неусађене") вредности, сада на реду. Да ли ће нас здробити и самлети, или ћемо ту машину заглавити и њене зупчанике сломити, питање је које се изгледа управо у наше

Општа места и љупке разлике

Пише: Слободан Антонић
субота, 06 јун 2009 23:23

време решава. Није први пут да су велике и моћне машине у Србији зарибале и стале. Хоћемо ли ову машину зауставити? Или ћемо заиста дозволити да будемо самлевени?

[1] http://www.yihr.org/team.php?id=1&lang=_bhs

[2] <http://www.slobodnaevropa.org/content/Article/718316.html>

[3] <http://www.slobodnaevropa.org/content/Article/718316.html>

[4] Интервју Андреја Носова недељнику *Европа*, бр. 187, 8. новембар 2007, стр. 16.

[5] <http://www.slobodnaevropa.org/content/Article/718316.html>

[6] http://www.yihr.org/news.php?id=478&lang=_bhs

[7] *Европа*, исто, стр. 16.

[8] Исто, стр. 17.

[9] Исто, стр. 20.

[10] Исто, стр. 19.

[11] Исто, стр. 20.

[12] Исто, стр. 19.

[13] <http://www.slobodnaevropa.org/content/Article/718316.html>

[14] *Европа*, исто, стр 17.

[15] Исто, стр.18.

[16] Исто, стр. 18.

[17] <http://www.slobodnaevropa.org/content/Article/718316.html>

[18] "Европа", стр. 18.

[19] Исто, стр. 19.

[20] <http://www.vreme.com/cms/view.php?id=468613>

[21] <http://www.slobodnaevropa.org/content/Article/718316.html>

[22] Исто, стр. 19.

[23] Иначе, Носовљева Иницијатива је, током 2005. године, имала нарочиту акцију која се звала " [Дискриминација и злостављање ЛГБТ особа у Србији](#) ". О тој акцији на сајту Иницијативе се каже: "Права и слободе, које прописују међународни правни акти, нису гарантовани ЛГБТ особама у Србији. Истополним паровима није дозвољено да се венчају. Дискриминација се јавља свуда, на радном месту, од стане припадника полиције и војске. Хомофобична реторика је устаљена пракса у медијима. Влада не осуђује дискриминацију и злостављање ЛГБТ особа. Поједини министри у влади јавно исказују хомофобична осећања. Закон не предвиђа адекватне мере против дискриминације ЛГБТ особа". Занимљиво је да у овом извештају нема ни речи о конкретим случајевима "злостављања ЛГБТ особа" у Србији, углавном је реч о општим оптужбама због gay-unfriendly атмосфере која, ето, постоји у Србији.

[24] "Европа", стр. 19.

[25] <http://www.yihr.org/donors.php?lang= bhs>

[26] <http://belgrade.usembassy.gov/archives/press/2004/040716.html>